

Ще одним чинником трансформації бачення європейської політики безпеки є концепція «людська безпека» (human security). Ця модель сходить з рівня безпеки держави до захисту безпеки на індивідуальному рівні. Вона постулює, що в сучасних умовах ключові загрози добробуту людини походять не від зовнішньої агресії (що свого часу було покладено в основу розробки теорії національної безпеки), а від гуманітарних проблем – хвороб, відсутності доступу до питної води та якісного харчування, браку освіти, бідності, дискримінації, погіршення екології, насильства тощо. Модель виділяє сім складових безпечного життя – економічну, продовольчу, екологічну, особисту, суспільну і культурну, політичну, безпеку здоров'я [2].

Одним з напрямів впливу ідей людської безпеки на безпекову політику ЄС є гуманізація принципів та механізмів подолання конфліктів у «гарячих точках». Так, вагомою (хоча не завжди втіленою на практиці) складовою відповідної політики є запобігання конфліктам, що має здійснюватися шляхом впливу на їх першопричини (боротьба з бідністю та соціальною несправедливістю, сприяння торгівлі та розвитку, контроль за озброєнням тощо). Важливу роль у здійсненні миротворчих операцій відіграють система цивільного управління кризами (civilian crisis management) та партнерство і координація військових та цивільних дій (civil-military coordination) [4].

### *Література*

1. *A Secure Europe in a Better World. European Security Strategy*. – Available at: <http://consilium.europa.eu/eeas/security-defence/european-security-strategy.aspx>.

2. Alkire S. *A Conceptual Framework for Human Security // CRISE Working Paper 2*. London : University of Oxford, 2003. – 52 p.

3. *Internal Security Strategy for the European Union. Towards a European security model*. – Available at: <http://www.energy.eu/publications/Internal-security-Strategy-for-the-EU.pdf>.

4. Kaldor M., Martin M., Selchow S. *Human Security: A New Strategic Narrative for Europe // International Affairs*. – 2006. – Vol. 83. – No. 2. – P. 273-288.

5. Sira I.H., Gräns J. *The Promotion of Human Security in EU Security Policies // INEX Policy Brief No. 7*. – March 2009. – 8 p.

6. Wæver O., Buzan B., Kelstrup M., Lemaitre P. *Identity, Migration and the New Security Agenda in Europe*. – London : Pinter, 1993. – 221 p.

**Андрій ОЛЕФІР**

НУ «Юридична академія України імені Я. Мудрого», м. Полтава

## **INTRODUCTION TO THE PROBLEM OF EUROPEAN UNION LEGAL REGIME ON PUBLIC PROCUREMENT**

Legal relations in the sphere of public procurement are extremely broad. First, substantially, public procurement has become a very complex function of government that handles a great proportion of public expenditures and procurement expenditures. Second, the public procurement function of government is further complicated when public procurement, due to the size of its spending, becomes a policy tool that policy makers use to address social issues, economic development and environment protection. These policy concerns have made procurement practices more complicated. Finally, the globalization movement has further complicated public procurement as procurement officials have to comply with not only national laws and regulations but also to international trade agreements. In this way protectionist practice becomes a very important function of each procurement system, especially Ukraine. It's known, that many governments have traditionally followed protectionist practices in public procurement. For example, reserving contracts for national suppliers, that can have a significant impact on trade. The aim of the EU procurement regime is to eliminate such practices, to open up public procurement to trade between the EU member states. This system is of interest for several reasons.

First, although many trade regimes now deal with public procurement, the EU's is one of the oldest and certainly the most comprehensive, and its experience is valuable for other trade regimes. This is not to say that its value is necessarily mainly as a model for other regimes, the value of comparative study in

procurement often lies in learning of mistakes to be avoided. Further, the value of the EU's experience is limited by different economic and political circumstances that prevail in different regions, and the unique nature of the EU enterprise itself. Nevertheless, other regimes can benefit from studying its experience. Second, several non-EU states are affected by the EU rules, either because the same rules apply under trade agreements with EU, because they aspire to membership of the EU, or because they are expected to follow at least the basic principles of EU procurement law under trade agreements. Third, the EU's regime has influenced the design of other regimes notably the World Trade Organization's Agreement on Government Procurement (which is itself used as the basis or model for other agreements). This is both because it was one of the first available models and because the EU was an influential participant in the agreement. The EU regime's influence is seen, in particular, in rules on award procedures and challenge procedures of the following agreement. Fourth, the EU system is of obvious interest to those wishing to supply the public procurement markets of EU member states, including under access granted under the World Trade Organization's Agreement on Government Procurement. Knowledge of the EU regime is also important for governments wishing to access the EU market in future. For both groups, it is important to note that the extent and nature of contracts that the EU is willing to open up to trade, including under the Agreement on Government Procurement, is substantially influenced by the coverage rules of its internal regime, and is much better understood with knowledge of that regime. For example, many of its exclusions under the annexes listing its commitments under the agreement refer to the exclusions that exist under its internal directives.

Finally, whilst the EU's objective is to open up procurement for trade reasons, the regime is interesting not only from the perspective of trade. This is because the EU legislation is the product of pooled experience of a number of states that have considered how to regulate particular issues – including new issues, such as electronic auctions – in a manner that is acceptable to all of them. This experience is interesting for other countries looking to regulate the same phenomenon, even when this is for other reasons, such as to ensure «value for money» – with the caveat that in drawing on EU experience it is essential to keep in mind that the EU's reasons for regulation (opening up trade) differ from those of most national regimes. So, the reception of European law must base on rationalism, avoiding selective borrowing and respect of national traditions in the legal regulation of this issue. Therefore the research should continue in the outlined direction.

**Оксана ОЛИВКО**

Тернопільський національний економічний університет

## **МІЖНАРОДНІ ІНТЕГРАЦІЙНІ ПРОЦЕСИ ЯК ФАКТОР ПІДВИЩЕННЯ МІЖНАРОДНОЇ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ НАЦІОНАЛЬНОЇ ЕКОНОМІКИ**

Процес інтеграції національної економіки до світового глобального простору не тільки прискорює розвиток українських національних політичних інститутів, але і надає їм нових якостей - як консолідуючих, так і руйнівних. Тому саме збалансована зовнішньоекономічна політика держави повинна спрямовуватися на підвищення її авторитету та вагомості у світовому економічному та політичному просторах, що дасть можливість вітчизняним підприємствам ефективно позиціонуватися на міжнародних ринках, і таким чином підвищувати свою як внутрішню, так і міжнародну конкурентоспроможність. Важливим напрямом розвитку країни в сучасних умовах є її ефективна інтеграція до світового економічного простору. З метою якнайефективнішого використання усіх можливостей глобальної системи господарських зв'язків, керівництво країни має усвідомлювати, що успіх зовнішньоекономічної політики держави значною мірою залежить від раціонального поєднання загальнодержавних пріоритетів з урахуванням глобалізованого характеру світової економіки [1, 2].

Спираючись на важливість визначення Україною належного місця в світовій економіці, можна відзначити актуальність питань інтеграції України за такими стратегічними напрямками, як: перебудова на ринковій основі виробничих зв'язків з країнами СНД; входження до європейського економічного простору через посилення співробітництва з країнами Центральної і